

Een paar jaar geleden, op o.a. de grond van mijn voormalige kwekerij, is men begonnen bedrijven te bouwen.

Dit worden veelal overslagbedrijven, in de volksmond ook wel 'dozen', genoemd. Die term doet het ergste vermoeden.

Ik heb de bouw achter mijn huis intensief gevolgd met mijn zeer geduldige hond. Iedere dag op verschillende tijdstippen waren we er. En wat mij opviel was, dat er soms elementen op de buitenkant aangebracht werden, die onder verschillende lichtomstandigheden vaak heel aparte effecten gaven. Mooi spel van licht en schaduw, vlakverdeling, enz. Daarbij moet ik zeggen dat wat soms om 11 uur mooi zichtbaar was, om 11.15 uur weer verdween.

In plaats van te mopperen op 'die dozen', ben ik begonnen dit fotografisch vast te leggen.

Eerst met smartphone en kleine camera, die ik ook altijd bij me heb.

Later met betere apparatuur, waarna ik thuis uitzocht hoe e.e.a. treffend over te brengen.

Eenmaal alles op een rijtje hebbend, ben ik verder in de omgeving gaan zoeken; ook kantoren: Hoofddorp, Zuidas e.o., alles per fiets te bereiken, zodat je 'voor de deur' kon parkeren.

Op de Zuidas raakte ik aan de praat met een meisje (ongeveer zes) van de 'Kindercampus' (jawel...), die mij vroeg wat ik aan het doen was met die spiegelreflex.....

Uitgelegd....ja....maar bent u dan al 'daar en daar' geweest?? Uhh, nee... Want dáár woon ik.

Met al die bloembakken! Oh, ga ik meteen heen...

Aldus gedaan...mooie woonomgeving. Gezien waar ze woonde.....en dat is het, waar ik denk dat het ook om kan gaan: blij zijn met je woonomgeving; architectuur bevorderen die dat stimuleert, meer naar architectuur kijken...

Dat is waar ik de afgelopen jaren mee bezig geweest ben: het proberen over te brengen van hetgeen wel zichtbaar is, maar veelal niet wordt gezien.

Jan Harting 7.4.2022